

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0105 van 9 mei 2012
in de zaak 1112/0399/SA/3/0361

In zake:

1.de heer [REDACTED]
2.mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 november 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht van 2 augustus 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een eengezinswoning.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 april 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karolien BULKMANS die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Pieter THOMAES die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 29 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 maart 2012, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 31 mei 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de renovatie en uitbreiding van een woning”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”*, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. Het betrokken perceel valt evenwel niet in een gebied waarvoor in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voorschriften zijn vastgelegd.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 juni 2011 tot en met 28 juli 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen. Het bezwaar heeft in hoofdzaak betrekking op de verminderde zon- en lichtinval ingevolge de geplande werken.

De aanvraag is vrijgesteld van het voorafgaand advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht verleent op 2 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkommende partijen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Openbaar onderzoek

...

Gezien de tuinen van de aanpalende woningen alleen Noordoost gelegen zijn, hebben zij sowieso allen in de voormiddag enkel van de rechterkant zon en zullen zij ook alleen bij hun links aanpalende burens een schaduwplek veroorzaken. Ook de woning van de bezwaarindiener creëert schaduw bij zijn links aanpalende buur (uit luchtfoto af te leiden) doordat zijn woning op de eerste verdieping hoger en dieper is uitgebouwd dan de woning met huisnr. [REDACTED].

Hoe meer de zon naar het zuiden draait, hoe meer de eigen woning van de bezwaarindiener ook zelf voor schaduw zorgt op het eigen perceel. Op de luchtfoto is duidelijk te zien dat het terras gelegen na de 17 m op de gelijkvloerse verdieping bij nr. [REDACTED] nog voldoende zon ontvangt en de diepte van de tuin (ca. 24m) zorgt ervoor dat er nog voldoende zicht mogelijk is op de achteromgeving en er nog voldoende bezonde ruimte op het eigen perceel overblijft om op een kwaliteitsvolle wijze te kunnen resideren in de woning nr. [REDACTED]. Na uitvoeren van het project blijft de ze woning beschikken over voldoende woonkwaliteit.

Voor wat betreft de uitbouw tot 13 m op de eerste verdieping kan men stellen dat de bezwaarindiener zelf ook voor onvoldoende lichtinval bij de aanpalende burens zorgt ([REDACTED]) of heeft gezorgd (woning aanvraag). De woning nr. [REDACTED] komt op de eerste verdieping namelijk 3 m dieper dan de aanpalende woningen. Bovendien heeft hij zelf ook het recht om in de toekomst uit te bouwen tot een bouwdiepte van 13 m op de eerste verdieping. Men kan dus stellen dat gezien de bezwaarindiener in de toekomst dezelfde uitbreidingsmogelijkheden heeft als deze in de aanvraag nu en gezien hij eigenlijk voor dezelfde problemen (schaduw en lichtinval) zorgt voor zijn aanpalende buur nr. [REDACTED] ook dit bezwaar ongegrond is...

Bepalingen van het plan en de stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn

...

De woning heeft momenteel een bouwdiepte van 19,33 m. Door de afbraak van de huidige keuken, badkamer en berging wordt deze bouwdiepte terug gebracht tot ca. 8m. Op de gelijkvloerse verdieping wordt een uitbreiding voorzien van 8,80 m waardoor deze een bouwdiepte zal bekomen van ca. 16,83 m. Dit voldoet aan de maximum toegestane bouwdiepte van 17 m.

Op de eerste verdieping heeft de woning momenteel een bouwdiepte van 8 m. Deze zal worden uitgebreid met 5 m waardoor de maximum toegestane bouwdiepte van 13 m wordt bereikt.

De woning heeft aan de straatzijde een kroonlijsthoogte van 6 m wat voldoet aan de maximumhoogte bij twee bouwlagen. De achterbouw heeft een bouwhoogte van 2,75m wat voldoet aan de maximale bouwhoogte van 3,50 m bij één bouwlaag.

Het dak is een zadeldak en heeft een dakbasis van ca. 7,50 m.

De woning voorziet geen dakkapellen maar in de achtergevel wordt in het dak wel een terras ingebouwd. Dit terras ligt op ca. 3,10 m van de perceelsgrens met n° [REDACTED] en op 1 m van de perceelsgrens met n° [REDACTED]. Het terras is ingebouwd in de dakhelling (diepte van 2,50 m). Gezien het achterste dakvlak van de woning in de aanvraag 1,90 m naar achter ligt ten opzichte van het dakvlak van de woning n° [REDACTED] is er geen inkijk bij de burens mogelijk. Er is dus geen probleem met de lichten en zichten.

De woning heeft een breedte van 5,82 m en er wordt geen garage in het pand voorzien.

Achter de woning ligt nog een tuinstrook van meer dan 30 m.

De bestaande voorgevel is momenteel niet geïsoleerd. Om deze te kunnen isoleren zal er een donkere grijze bepleistering op isolatie tegen de gevel worden geplaatst. Deze zal tot 8 cm voor de rooilijn komen daar waar een maximum van 14 cm is toegestaan.

De aanvraag is conform aan de binnen de gemeente normaal gehanteerde voorschriften zoals hierboven aangehaald.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

De aanvraag is conform aan de binnen de gemeente normaal gehanteerde voorschriften en aan de regelgeving krachtens het decreet houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen, goedgekeurd dd. 3 juli 2009.

De aangevraagde werken overschrijdt de bouwdiepte van de aanpalende percelen niet waardoor men kan stellen dat ze niet van die omvang zijn dat ze de omgeving nadelig beïnvloeden. Er mag van uitgegaan worden dat door dit plan de goede plaatselijke aanleg grotendeels gegarandeerd wordt...

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

Krachtens de artikelen 4.2.19 en 4.2.20 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden volgende bijkomende voorwaarden en/of lasten opgelegd:

De nodige voorzieningen dien getroffen om te voldoen aan het decreet houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders;

De terrasverharding van ongeveer 21m² moet worden uitgevoerd in een waterdoorlatend materiaal;

De hemelwaterput moet worden voorzien van een pomp voor hergebruik van het regenwater.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 9 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 3 november 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De bestaande woning vormt op de rechterzijde van het perceel het spiegelbeeld met de woning rechts. Dit werd ook zo als voorwaarde opgelegd in het machtigingsbesluit waarmee de woning in 1950 vergund werd. Nu wordt een uitbouw achteraan voorzien tot op 17m op het gelijkvloers en 13 m op de verdieping, en dit over de hele breedte van het perceel. Hoewel dit een stedenbouwkundig gangbaar gabarit is, past dit toch niet in de onmiddellijke omgeving waar de meeste woningen afwisselend het spiegelbeeld vormen van hun buur. Inderdaad ontstaat er door deze nieuwe grotere aanbouw tot tegen de linkerzijde van het perceel een aanzienlijke hinder qua lichten en zichten naar de linkerbuur toe.

Een uitbreiding die zich op het gelijkvloers aan de linkerzijde tot de bestaande bouwdiepte van de linker buur beperkt (13m) en op de verdieping over de gehele breedte tot een bouwdiepte van 11m zou vanuit ruimtelijk oogmerk een beter oplossing zijn. Er wordt dan zowel op de benedenverdieping als op de eerste verdieping zoveel mogelijk aangesloten op de bestaande bebouwing links en rechts. Gezien de gevelbreedte van 6m kan zodoende nog steeds een volwaardige woning met voldoende leefkwaliteit gecreëerd worden. Een uitbreiding voor beide bouwlagen is dus mogelijk, doch deze moeten minder diep, rekening houdende met de onmiddellijk aanpalende bebouwing. Derhalve kan de aanvraag momenteel niet voor vergunning in aanmerking komen.

...”

Na de hoorzitting van 7 november 2011 beslist de verwerende partij op 10 november 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De bestaande woning vormt op de rechterzijde van het perceel het spiegelbeeld met de woning rechts. Dit werd ook zo als voorwaarde opgelegd in het machtigingsbesluit waarmee de woning in 1950 vergund werd. Nu wordt een uitbouw achteraan voorzien tot op 17m op het gelijkvloers en 13 m op de verdieping, en dit over de hele breedte van het perceel. Dit is een stedenbouwkundig gangbaar gabarit. 40% van de in de omgeving voorkomende bebouwing volgt dit gabarit of is zelfs nog dieper gebouwd.

De gevraagde uitbouw zorgt niet voor significant minder lichtinval naar de burens toe, de hinder op dat vlak is zeer gering te noemen. De aanvraag is dan ook in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en kan voor vergunning in aanmerking komen, mits het opvolgen van de voorwaarden zoals bepaald in het besluit van het college van burgemeester en schepenen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 8 december 2011.

Het voorliggende beroep, ingesteld met [een](#) aangetekende brief van 20 januari 2012, is dus tijdig conform artikel 4.8.16, §2, eerste lid, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen menen over het krachtens artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereiste belang te beschikken aangezien de vergunde werken het perceel van de verzoekende partijen rechtstreeks en onrechtstreeks licht zullen ontnemen en een aanzienlijke visuele hinder voor hen zullen veroorzaken.

2.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen en halen hiertoe aan dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat zij getroffen worden door een substantieel verlies aan lichtinval en visuele hinder.

De schaduwstudies zijn volgens de tussenkomende partijen eenzijdig en opgesteld door de zoon van de verzoekende partijen, die als ingenieur niet over enige aantoonbare ervaring zou beschikken op het vlak van de opmaak van wetenschappelijk onderbouwde schaduwstudies. De studie van architect ■■■■■, de zus van de tweede tussenkomende partij, zou bovendien de resultaten van de schaduwstudie weerleggen.

In zoverre de verzoekende partijen bovendien pogen de vermeende rechtstreekse inval van zonlicht in hun veranda te vrijwaren, merken de tussenkomende partijen op dat de verzoekende partijen niet beschikken over een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een veranda, en zij alzo geen wettig en/of geoorloofd belang beschermen.

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd en lijkt het belang van de verzoekende partijen niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. In tegenstelling tot wat de tussenkomende partijen lijken te poneren, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk dienen de verzoekende partijen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen halen aan dat de vergunde werken het perceel en de woning van verzoekende partijen van rechtstreeks en onrechtstreeks licht ontnemen en bovendien visuele hinder doen ontstaan.

Anders dan wat de tussenkomende partijen beweren, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen hiermee, in samenlezing met de uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen menen te lijden en de bijgebrachte schaduwstudies, voldoende aannemelijk maken dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Er valt evenmin te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden vergunning werden vergund. De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel.

3.

De Raad wenst tot slot nog op te merken dat zowel artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, met betrekking tot het georganiseerd administratief beroep in de reguliere procedure tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, als artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, met betrekking tot het juridictioneel beroep tegen een beslissing van de deputatie bij de Raad, in essentie eenzelfde categorie belanghebbenden aanduiden, namelijk: '*...elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden...*' ingevolge de bestreden beslissing (artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO), dan wel ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing (artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO).

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht van 2 augustus 2011 kennelijk zonder meer ontvankelijk bevonden, ook wat betreft het belang van de verzoekende partijen. Alleen de tijdigheid van het administratief beroep werd uitdrukkelijk onderzocht in de bestreden beslissing, waaruit verder niet kan afgeleid worden welke formele en materiële gronden de verwerende partij in overweging heeft genomen om tot de ontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen te besluiten met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen.

De tussenkomende partijen hebben tijdens de administratieve beroepsprocedure het belang van de verzoekende partijen niet uitdrukkelijk betwist, zoals blijkt uit de nota van de toenmalige raadsman van 3 november 2011 en het proces-verbaal van de hoorzitting van 7 november 2011.

In onderdeel '5. *Argumentatie beroeper*' van de bestreden beslissing wijst de verwerende partij alleen op de argumenten die de verzoekende partijen ten gronde opwerpen tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht van 2 augustus 2011, zodat de bestreden beslissing derhalve niet toelaat vast te stellen of de verwerende partij de ontvankelijkheid van het administratief beroep met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen daadwerkelijk heeft onderzocht.

Gegeven de inhoud en de draagwijdte van het door de verwerende partij ontvankelijk bevonden administratief beroep van 9 september 2011 tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht van 2 augustus 2011 enerzijds, en de inhoud en de draagwijdte van het thans bij de Raad voorliggende verzoekschrift van 20 januari 2012 tegen de bestreden beslissing anderzijds, oordeelt de Raad dat de tussenkomende partijen het belang van de verzoekende partijen om beroep in te stellen bij de Raad, en bijgevolg dit aspect van de ontvankelijkheid ervan, niet met goed gevolg kunnen betwisten.

Dit laatste geldt in het bijzonder wanneer de Raad vaststelt dat de verzoekende partijen in beide procedures in essentie dezelfde nadelen invoeren en zowel de verwerende partij als het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwijndrecht eenzelfde vergunning verlenen aan de tussenkomende partijen.

4.

In zoverre de tussenkomende partijen wijzen op de omstandigheid dat het belang waarop de verzoekende partijen zich steunen onwettig zou zijn omdat de veranda van de verzoekende partijen wederrechtelijk zou zijn opgericht, dient gegeven voorgaande vaststellingen niet onderzocht te worden. Het belang van de verzoekende partijen dient trouwens beoordeeld te worden voortgaande op de bestaande feitelijke toestand van het perceel, en niet op grond van de wettigheid van die toestand.

De Raad wenst in dit verband tevens op te merken dat wanneer de tussenkomende partijen menen dat de kwestieuze veranda wederrechtelijk werd opgericht en dit element tevens in het debat wensen te brengen, zij hiertoe ook het nodige bewijs dienen te leveren. De Raad kan immers geen rekening houden met loutere beweringen.

Gegeven de voorgaande vaststellingen beschikken de verzoekende partijen dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie van de tussenkomende partijen kan bijgevolg niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen menen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden nu de uitbreiding van de woning het dag- en zonlicht van de verzoekende partijen zal wegnemen en een enorme impact zal hebben op het uitzicht dat de verzoekende partijen thans vanuit hun woning hebben.

2.

De tussenkomende partijen antwoorden hierop dat de verzoekende partijen enkel aangeven dat de constructie moeilijk zal kunnen worden afgebroken doch zonder aan te geven waarom de

constructie *tout court* zou moeten worden afgebroken. De verzoekende partijen slagen er volgens de tussenkomen de partijen niet in om aan te tonen dat ze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden.

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

2.

Uit de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 25 april 2012 en de foto's die door de tussenkomen de partijen werden voorgelegd, is gebleken dat de bestreden vergunning werd uitgevoerd.

Nog los van de vraag of de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen voldoende ernst vertonen en tevens als moeilijk te herstellen kunnen aangemerkt worden, stelt de Raad vast dat de nadelen die de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aanvoeren, niet meer kunnen worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad dient bijgevolg noodzakelijk tot de vaststelling te komen dat de voorliggende vordering tot schorsing, gelet op de volledige uitvoering van de werken, zonder meer doelloos is geworden.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0399/SA/4/0361.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER